que animo amicitia, Dei puta, comparata est, quam ob rem foeminarum amore non eget amplius. Structuram totius distichi in versione, quantum fieri potuit, retinuimus, de योग et यमिन् h. e. इन्द्रियनिग्रहकर्तृ in libro tertio videamus. Primum hemistichium Cod. B. claudit hoc modo: कृतिनस्तस्य सुकृतै: posterius tamen vocabulum denuo correxit scriba in कि-मितै: calami errore pro किम् तै: — Nomen lunae विधु omnes exhibent, Schol. विकाशितै: क्रह्मकृथंदेश. कलश्च denique sibilante palatali scripsimus ut erat in apographis, quamvis dentali quoque scribatur ut Edit. Sr. corrigi iubet: hydriam fictilem significat vocabulum, dein ad mammas translatum. Ceterum quinque sensuum oblectamenta indicari quilibet ipse videt.

- 97. Amoris potentiam, sacra devotione devictam ridet poeta. Scholia desiderantur, textum igitur Codicum ope sensui maxime idoneo adaptavimus. Verbum कद्यय parvi aestumare, vilipendere (cf. Sâhity. p. 243. कद्यय न मां व्या) propr. est malam rem habere कष्ट प्राप्त ut Schol. Nîti 75. explicat; intransitive h.l. usurpatur et sensui convenit fatigare, quem expressimus. In Cod. B. रे कन्द्रप exstat, quod facile praetulerim ut singulum enuntiatum a quoque membro absolvatur, neque tamen in textum recepi unius apographi lectionem nisi rationes accederent satis idoneae. 2317 के: in eodem Cod. omnino falsum est; de vocabulo कड़ार vid. vs. 8.: apum strepitus vel ad nervum pertinet arcus, qui apum serie confectus fingitur vel ad apes, Amoris tela ex sloribus constantia, circumstrepentes. In Edit. Srir. porro legitur कोमलं कलावं — भाषसे sed longe exquisitius est verbum बलासे in omnibus Mstis A. B. C. D.; cum Cod. B. vero legendum erat कोमले: कलावे:. De vocabulo माध vid. ad vs. 13., prius in vocativum mutavimus ex Cod.C., primum, ne idem adiectivum in attributo bis ponatur, deinde etiam ne allocutio ad puellam deesset necessaria. Totum vero compositum ad करानी: retulit Cod. B, lectione मध्र नेपै: in निपै: corrigenda, sed लोले: omnes tuentur reliqui. Deus lunam in vertice gerens Sivus est, de quo ad Vair. vs. 1. vid.
- 98. Antequam ad coelestia evehebamur, omnia terrena nos arridebant et in quavis re mulierem videbamus, nunc autem in omnibus rebus summum numen contemplamur. Apposite fere Meleager canit (Epigr. 33.):

"Ην ἐςίδω Θήρωνα, τὰ πάνθ ὁρῶ· ἢν δὲ τὰ πάντα Βλέψω, τὸν δέ γε μὴ, τἔμπαλιν ἐδὲν ὁρῶ.

Denuo legitur sententia, quibusdam vocabulis differens, in libro Vairagyo, Edit. Sr. p. 102 et in Cod. B. Scholia ad utramque recensionem diversa sunt non tamen multum, ut concordia vocum suadet, abeunt. Exstirpavimus versum in tertio libro, rectius enim ad Amores pertinet, ibi vero ordinem aliquomodo turbat. Ut autem lector de variantibus lectionibus et de corruptelis quas in secunda recensione passa sit sententia, possit iudicare, tria priora apponamus membra: